

[Stensballe.]

som vi løser overfor et Spørgsmaal som dette, for at faa et godt Lovværk ud deraf. Jeg skal ikke blande mig i det konservative Folkepartis Forhold, men vil dog sige, at der har været Lovgivningsarbejder, som maaske er blevet præget noget radikalere og noget mere socialdemokratisk, end det var blevet Tilfældet, hvis der havde været et bedre Samarbejde, og de Konservative ikke saadan havde stillet sig udenfor fra Begyndelsen af, som Tilfældet synes at være her i Dag. Men det vil vi, som sagt, faa nærmere at høre om i Udvalget, og ogsaa derfor mener jeg, det er rigtigt at faa nedsat et Udvalg, saa at vi helt og fuldt kan komme til at forstaa hinanden. Det er jo ikke saa let at blive ved at udveksle Meninger her i Salen.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvad det ærede Medlem sagde om Dommerne og deres Uafhængighed. De er dog i hvert Fald uafsættelige, og jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem ogsaa mener, at Lønningerne er passende, thi ellers havde der vel baade for ham og hans Parti været rigelig Anledning til under Forhandlingerne forleden Dag om Lønningsloven og ogsaa senere at stille Ændringsforslag til det Lønningslovsforslag, som i Øjeblikket er til Behandling her i Tinget.

I Anledning af det ærede Medlems Omtale af Augustudvalget vil jeg gerne lige sige, at det jo havde en ganske anderledes og videregaaende Bemyndigelse, end der er Tale om her; der kan ikke være nogen Sammenligning. Og naar det ærede Medlem sagde, at det var Kontraktfriheden, vi satte ind paa, vil jeg svare: Nej, det er det ikke. Her og ved saa megen anden Lovgivning sættes der kun ind paa Kontraktfrihed, for saa vidt som Kontrakterne hviler paa et utilbørligt Grundlag. Da Augustloven bestod, var der jo ikke fri Konkurrence; det er der nu, og denne fri Konkurrence skal nok vide at klare sig igennem, hvor det drejer sig om sunde, gode og vellede Foretagender. Det, dette Lovforslag, naar det ophøjes til Lov — og det gør det vel nok — vil komme til at angribe, er Misbrugene, det er de usunde Foretagender.

Til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) har jeg blot et Par Bemærkninger. Jeg synes, det ærede Medlem var misfornøjet med, at Lovforslaget ikke var langt videregaaende, at man ikke havde draget Tjenesteydelser ind deri, og at man ikke havde draget Fastlæggelse af Priser ind deri. Det har man ikke, det erkender jeg. Det er nemlig ikke et Lov-

forslag, som drejer sig om Prisaftalsættelser, men et Lovforslag, der handler om utilbørlige Priser som Følge af Aftaler. Jeg er indforstaaet med — det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i —, at ikke mindst indirekte vil dette Lovforslag kunne faa stor Betydning, og jeg tror, det vil faa stor Betydning. Men naar det ærede Medlem taler om Tjenesteydelser og om Fastlæggelse af Priser, maa jeg tage Afstand. Hvis man har den Opfattelse, at der skal lovgives om Tjenesteydelser, synes jeg, det maa blive ved en særlig Lov. Det har vi jo Eksempler paa fra andre Lande, og det tror jeg, man i og for sig godt kan gøre, hvis det er det, man ønsker. Jeg skal ikke tage Stilling til, hvorvidt vi vil gaa ind i et saadant Forsøg eller ej, men paa Forhaand vil vi da i hvert Fald ikke afvise den Tanke. Men for nu at faa dette Lovforslag gennemført mener jeg, vi maa holde os til det foreliggende og ikke gaa videre, end Lovforslagets Rammer angiver.

Jeg vil ogsaa mene, at hvis Rigsdagen skal ind efter Paaske, vil der være en Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført; da vil der være tilstrækkelig Tid til at kunne faa de Forhandlinger ført — ogsaa indenfor en begrænset Tid —, som jeg har opfordret til at faa sat i Gang.

Schovelin: Til den ærede sidste Taler vil jeg gerne sige, at det er mig velbekendt, at det desværre er lige ved at blive en staaende Rigsdagspraksis, at man, i Stedet for at stille Ændringsforslag til et foreliggende Regeringslovsforslag, omformer hele Lovforslaget og stiller det som Ændringsforslag. Nu er det jo et Skøn, bl. a. et Skøn, som hviler ikke hos os, men hos vedkommende Tings Formand, om det paa-gældende Forslag derigennem er blevet saa omformet, at der foreligger et nyt Lovforslag. Jeg forstaaer meget vel, at Formændene er saare varsomme i saa Henseende og mener, at der dog altid er en vis Kontinuitet, naar det er et Regeringsforslag, som har givet Anledning til det nye Forslag, der nu foreligger; men det gælder som om alle den Slags Tilfælde, at der er en bestemt Grænse, hvor saadant noget hører op, hvor det ikke længer er muligt at tale om, at det, der foreligger, er et Ændringsforslag til et oprindeligt Lovforslag. Og det er netop et saadant Tilfælde, vi staaer overfor her, hvor den højtærede Minister i det Øjeblik, han forelægger dette Lovforslag for det høje Ting, straks siger og med Rette siger: Dette er et andet Lovforslag end det, som jeg har fremsat. Derfor kommer de grund-